

NHƯ TA ĐÃ YÊU THƯƠNG

Một vụ giết người hi hữu đã có một thời chấn động báo giới và dư luận tại Sydney.

Chuyện là một góa phụ kia thừa hưởng một gia tài khá lớn từ người chồng trước phải lòng một cựu cảnh sát viên. Mặc dầu nhiều người đã khuyên răn kể cả chính đứa con ruột cảnh báo là đừng nghe lời “*tên ba que xỏ lá đào mở*” kia, người góa phụ mới 49 tuổi đời đã quyết định bước thêm bước nữa và vào tháng 9/2004, hai người lên lút âm thầm cưới rồi sống chung nhau.

Một đêm trăng sáng tháng 3/2005, cả hai đến Royal National Park để ... ‘cắm trại’!!! Điều khiến cho mọi người căn vặn cũng là tình tiết ly kỳ nhất là căn lều chỉ cách ghềnh đá cao 55 mét vài khoảng sải tay thôi. Và ngay đêm ấy, theo lời tự khai của người chồng đang bị cảnh sát tình nghi: “*vợ tôi đi vệ sinh và té từ ghềnh đá.*”

Có thể người góa phụ son trẻ nông nổi trên đã không chịu nổi cảnh ‘phòng không chiếu bóng’ và ngỡ rằng mình đã ngộp người trong mộng. Nào có biết đâu ‘người trong mộng’ đã chẳng những không dưng tang lễ mà còn tòm tèm với một vài đàn bà nhẹ dạ khác và đòi quyền thừa kế chỉ một vài ngày sau đêm trăng sáng định mệnh kia!

Câu chuyện có thực trên cũng tựa như chuyện một thanh niên nợ đần mộng ước trở thành một lính cứu hỏa. Nhưng ước mộng đơn sơ nhỏ bé kia không phải là điều mà cha mẹ anh rất đầy tham vọng muốn: bằng mọi giá anh phải trở thành luật sư. Vì không nở để song thân buồn lòng, anh ghi danh học luật và cuối cùng đã tốt nghiệp ưu hạng luật sư.

Ngày ra trường, cha mẹ anh tíu tít hơn hờ. Nhưng ngay khi nhận văn bằng, anh thành thực nói: “*Bố Mẹ muốn con trở thành luật sư và con đã cố gắng để làm vui lòng Bố Mẹ: đây là bằng luật sư và Bố Mẹ có thể đóng khung treo ở đâu tùy ý. Bây giờ, con xin được đi làm lính cứu hoả!!!*”

Trong cuốn sách tu đức “**Why Am I Afraid to Love**”, linh mục dòng Tên John Powell đã viết là “*phải luôn cảnh giác vì chúng ta có khả*

nặng dùng những người khác để đạt lợi nhuận và để thỏa mãn nhu cầu thẳm kín sâu xa nhất chỉ riêng cho cá nhân mình.”

Thực tế chứng minh là nhiều thảm kịch đã xảy ra trong hôn nhân hoặc trong gia đình vì tình yêu đã tính toán chi li, đã cân đo đong đếm, đã một phía một chiều! Cả hai câu chuyện trên dẫn đến mẫu số chung là đối tượng của tình yêu không phải là tha nhân nhưng chỉ để ‘*thỏa mãn nhu cầu thẳm kín sâu xa*’ của chính mình.

Khi Chúa Giêsu căn dặn các môn đệ Người là “*nếu các con yêu mến Thầy, thì hãy giữ giới răn Thầy.*” Nhưng giới răn Chúa là gì? Có phải 10 điều răn? Đúng! Nhưng Chúa đi xa và đòi buộc hơn: “*Hãy yêu thương nhau NHƯ Người đã yêu thương*”: đó chính là điều răn Chúa, khi quên đi thân mình và chỉ nghĩ đến người mình hằng yêu dấu.

Không dễ dàng gì, vì như Phêrô đã viết, “*phải chịu nhiều đau khổ,*”. Thật thế, phải trải qua muôn ngàn nỗi gian truân mới có thể quên thân mình như Chúa đã hy sinh cho toàn nhân loại.

Lm Nguyễn Khoa Toàn

